

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

H ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

Nō potest esse fi

malis Syllaba p̄ter ab ⁊ vab interiectiones: s̄ per apocopen dicta sunt: cū cōpleta sint aba ⁊ vaba: vel q̄ ab scōn dita voce solent p̄ferri interiectiones Jungit aut̄ vocalibus oibus ⁊ q̄tuor consonantibus. l. ⁊ vt Libanus. P. vt Philipp⁹ R̄ vt pyrri⁹. ⁊ vt Thra

so: hoc vt valentius sonet dictio.
Habeo. es. in. iiii. in v̄sitationi significatione. Plau. in Zul. Uirginē habeo grandē: dote castam atq; illocabile. Et hęc eius p̄pria significatio qd̄ greci dicit̄ εχει p̄ trāslationē ponit̄ hęc p̄ tenere. Sal. Tale periculū reip. haud occultū habuit: p̄ facere. Idē igitur comitis habitis ⁊ siles declarant. Ad. Tullius ⁊. Antonius: p̄o tolerare idē. Neḡ cuiq; mortaliū iniurij sue parū vident̄: multi eas grauius equo habuerē. p̄ possidere tenere occupare. Ter. i an. At mihi vnus scripulus ē restat qui me h̄ male. Sal. in Jugur. Aius incorruptus et̄us rector humani ḡnis agit atq; h̄ cūcta nec ipse habet. Uirg. Postis h̄z muros: p̄o credere existimare. Ter. in an. sem̄ eius dicta atq; habita est foroz: p̄o dicere. Salu. Lare sum hispanij ciuitatē quā nūc tyrij mutato noie Hadrim habent p̄ habitare. Plau. in Tri. h̄z sunt edes: hic habet Sal. Lredo falsa existimans ea q̄ de inferis memorantur oierio sitinere malos a bonis loca tetra occulta sc̄da atq; formidolosa habere: p̄o intelligere. Ad̄ enim tenebris corpore habemus quoq; itē aīo. Ter. in beau. h̄z oēm rē: pergā quo cepi hoc iter. Solet in hac significatione in extremo materie eleganter poni. Li. hęc habui de amicitia que dicerē. p̄ accipere. Idē in eu. bic p̄o illo tibi munere bonos ē habitus ab eo. p̄o scire. Salu. p̄sus neq; dicere neq; facere quicq; p̄fisi habebat: p̄o deludere decipere. Plau. in Am. Is aduenientis feruam ac oīm frustra h̄z p̄o tractare. Teren. in Ec̄ra. Nunq; fecus habui illam: ac si ex menata esset: p̄o valere ⁊ incolumē eē in tertia p̄ona q̄nq; sine supposito: vt bene seu male habet. ibi vel male se res h̄z: hoc est bene seu male se sustentant: male se h̄z hoc est egrotat aut bene vel male p̄cedit res. Lac. lib. vii. Bene h̄z iacta sunt fundamenta vt ait erimus orator. L. iiii. lib. viii. Bene h̄z inq̄t̄ q̄rites vicit oīsci plina militaris. Res male habet me. i. male sollicitat afficit. Si res ita sese haberēt q̄to se ⁊ rēp. habuerint. i. gubernauerint ⁊ gesserint. Male vel bñ a te habitus sum. i. acceptus siue tractatus sum. Li. Tullia n̄ra valet Terentia minus belle habuit. i. minus bñ valuit. Itē h̄z per se positū s̄ḡt̄ p̄cussus ē: vt Donatus inq̄t. Et p̄rie de gladiatozibus d̄z q̄ prius alij videant q̄ illi sentiant se p̄cussos esse. Teren. in an. Lerte capus est h̄z. Quationem habuit h̄mōi. i. sic elocutus est: sat habeo. i. sufficit. Nunq; habes qd̄ contēnas: id est nunq; iuenisti. Qnq; habere seruare detinere: vt est illud salustij. In custodijs habent. Qnq; p̄bere exhibere: vt apud eundem in Licrone. Ita largitionibus corruptus est: vt sese ac fortunas suas venales habeat. Qnq; debere: vt cū dicimus habeo tibi grām: h̄reiter est p̄ficisset: h̄re verba est loqui: habere fidē verbis est credere. Ter. in an. nā perpetuo dū habeo tibi iā fidem. Et in beautō. sem̄ n̄o fidei nihil habeo: habere rōnem salutis bonozie: rei familiaris: est habere respectum: s̄si cum ab lōd̄ construat̄ mediante cū vt h̄z rōnem cū terra idē est ac si diceret̄ h̄z negociū ⁊ cōmerciū. Li. in Lato Rem h̄z cū terra que nunq; recusat imperium. Idem in tuf. Quis est boium qui mō cū musis. i. cū humanitate ⁊ doctrina h̄z alq̄d cōmerciū qui senon hunc mathematicū malit̄ q̄ illi tyrami. Et ad atticū. Lū in oibus musis rationē habere: cogito habere rē est coire. habere rem cū aduersario est litigare. habeo uenire. h̄o polliceri. habeo audire. P̄o conueniendū est mihi pollicendū: audiendū. Lic. Lentu. Tantū habeo polliceri. idē in Lato: neq; eos uenire habeo quos vidit: sed et̄ quos audiui ⁊ legi. Et lib. de ora. Audire habeo qd̄ hic sentiat. Quidā n̄n o tēnendē auctoritatis interp̄-

tant. habeo polliceri. i. debeo siue possū polliceri. habeo cōuenire audire. i. decreni siue credo cōuenire audire. Aspirat hoc verbū vt differat ab A beo abis cū suis cōpositis in quibus a v̄sa est in inisi in debabeo: ⁊ posthabeo: huius v̄bi cōposita sunt. Adhibeo cobibeo debabeo exhibeo inhbico: p̄bibeo phibeo posthabeo ⁊ rebibeo de quibus locis suis.
Habitus q̄litas ⁊ forma corporis ⁊ cuius sumq; rei. Plau. Quales habitus ozis: Lolu. lib. i. Cū neq; non sic altos ⁊ lacertosos erigunt: nam bis habitus fossuris magis aptus. Uirg. lib. i. geoz. Cultusq; habitusq; locoz. Accipit etiā p̄o cultu corporis ⁊ vestimento. v̄si habitus scenicus: habitus militaris: habitus religiosus dicit̄. Plau. Quis habitus iste tam plixus. Ply. Quid ad nos lugubri habitu venerat ⁊ capillatior solito. Et habitus est qui fit ex frequentatis actibus ⁊ a p̄bis dicit̄ q̄ sit alicuius rei siue in aīo siue in corpore a natura concepta sed v̄sa corrobōata ⁊ plena perfectio.
Habitioz apud veteres sumitur p̄o pinguior.
Habitudo ipse corporis habitus. Li. lib. iiii. ad heren. nā vt corporis bonā habitudinez tumor imitatur sepe ita grauis oratio sepe imperitis videatur: ea que turget ⁊ inflata est.
Habētia ab habeo sicuta sapio sapiētia s̄ḡt̄ ipm̄ h̄re ⁊ diuites esse. Enni. Verebar enim ne animos eoz inflaret habentia.
Habilis. p̄o viribus aptus. Uirg. Nāq; humeris de more habilem suspenderat arcū venatrix: huius contrariū est inabilis ineptus: debilis infirmus quasi parum habilis hoc est malē habitudinis: habilitas aptitudo.
Habena. pe. p̄. retinaculū equi: q̄ ea equus habeat. i. retineat.
Habitio. as. pe. cor. De quo Ser. habitare accusatio inquitur. Atq; humiles habitare casas: q̄ b̄o domū dicimus. v̄si est habitio frequentatiū qd̄ est et̄ frequēt̄ h̄o. Uir. h̄mō anti quos secūdis reb⁹ comas habitasse. Lūius passiuū i tertia p̄sona ptulit. Uirg. li. iiii. Effuge cuncta malis habitant̄ memna grais. hic habitaculū habitatio. Lohabitio ad habitio ibabitio.
Habzaam nomen viri proprium apud hebreos.
Habzonibus nomen viri proprium: ⁊ est grecum.
Hactenus. pe. cor. ex hac aduerbio: ⁊ tenus cōpositū hac sine siue buc vsq;: quasi vsq; ad finē sicut Quatenus. Aliq̄n significat. Intantū siue adeo. Sue. in Nero. Lenē quoq; tpe iterpellatus tumultuosozibus litteris hactenus excauit vt malum bis qui defissent minaretur. Li. Domum suā cū absolūtām dedicaret hactenus comprobauit.
Hadris grece. latine carens arborib⁹ d̄z: hadros. vobuber.
Hadrianus nomen proprium imperatoris romani.
Hadria maf. ḡnis p̄o sinu maris: seu p̄o ipso mari hadriatico. Luc. lib. v. sonat ionio vagus hadriaponto. Genere s̄ḡ. p̄o p̄o p̄o Ferrariam nunc demerso ad. xxxv. lapidez ari d̄z vulgo que hadriatico mari nomen indidit. A quo fuit hadrianus. a. um. hadriacus. a. um. hadriaticus. a. um. ⁊ hadriēsis. Fuit hadria romanoz colonia arduo i colle sita. Ex qua hadrianus iperatoz origiē duxit qui in omni doctrinē ḡnie p̄stantissimus fuit: sunt n̄n qui hoc nomen non aspirant.
Hēbudes pe. p̄o. in insule sunt. Solinus. A calidonie promontorio Thylem petentibus bidni nauigatio: inde excipiunt hēbudes quinq; numero. Et paulo post: secunda continentiaz stationem Orades p̄ebent que ab hēbudibus porro sūt se ptem dierum noctiumq; totidem cursū.
Hęc pli numero in ḡnie neutro. d̄z. v̄teribus enī mos fuit vt neutra femininis iungerent. Ter. in eu. Hęc adonant vt lauet: cum de ancillis tardis loq̄ret. Et si cōponat̄ cū ad. s̄ḡt̄ p̄reca. Sal. Lognouerā partus copijs bella gesta cū opulētis regibus ad hęc sciētia belli gallos añ romanos fuisse.
Hēdūi populi auernis finitimi trans ararim habitantes interburgundos nominati.
Hēdus. cū oiph. vt ab edo differat. dictus q̄st̄ h̄dus ligna sabina ybi. f. in aspirationē vertit̄ aīal ex capra gentium. Uirg. Sic canibus catulos similes: sic matribus hēdos nozam: vel a t̄o r̄o v̄ a i d̄ o i o p̄. i. a testiculis. Theocrit⁹ iō cū. q̄. i. p̄n. Danil. lib. iiii. Incipient eduli tremulū pducere mētū. Hic sūt diminutua. Hēdulus hēdillus ⁊ hēdieulus. Plau. i. añ.